

Jaalgang 5 nummer 9
Jaalgang 6 nummer 9
Jaalgang 5 nummer 9

Richard Burson
62

**BOEKHANDEL „URBI ET ORBI“
N. V. DE R. K. BOEKCENTRALE**

DE OUDSTE EN GROOTSTE SCHOOLBOEKHANDEL
VOOR HET GEHELE KATHOLIEKE ONDERWIJS IN
NEDERLAND

De deskundigheid op het gebied van schoolboeken
verworven door de ervaring gedurende vele jaren
waarborgen U de beste bediening.

Voor de leerlingen van het Pius X Lyceum
is het adres

BOEKHANDEL „URBI ET ORBI“
rokin 130, tel. 37586-37624, amsterdam-c

SPORTING GOODS CY N. V.

DIR. H. EILERS

48, CORN. SCHUYTSTRAAT
A M S T E R D A M

De leverancier van het
PIUS X schooltenuue !!

TELEFOON 79 67 57

**Voor KOLEN en OLIE naar
C. G. VAN OOSTROM & Zn**

van Slingelandtstr. 11-19 tel. 12 65 01
Bosch en Lammerweg 242 tel. 8 67 48
Jan Tooropstraat 85 tel. 13 57 12
Dr. H. Collinstraat 230 tel. 13 33 39

VRAAGT PRIJSOPGAVE

SPECIALISTEN

vloerbedekking, tapijten, bedden,
dekens

Martin!

Koninginneweg 221
tel. 73 49 78

Bolwerk

5e jaargang no 9
hoofdredacteur:
paul m gravemaker

redactie!
marie-thérèse houtman
dick nicolaas
hans spoelstra
connie ostendorff,

frans van burkom,
paul m gravemaker :

illustraties.

abonn. voor
belangstellenden
f4.- per jaar, te
storten op binnen
kort te openen
giro-rekening.

L. S.

Met dit BOLWERK begint de redactie het nieuwe schooljaar. Erg veel copy van de leerlingen is er nog niet in te vinden. De inhoud beperkt zich hoofdzakelijk tot mededelingen over de school en het schoolleven.

Zoals jullie zien is frans van de wijngaart uitgetreden als illustrator, evenals fer bank, wiens naam wel niet in het Bolwerk-kadertje staat, maar die iedere keer weer zijn talenten in dienst van onze schoolkrant heeft gesteld.

De redactie heeft hen met een traan in 't oog en een brok in de keel zien vertrekken en dankt hen vanaf deze plaats.

Hun plaatsen zijn nog niet ingenomen door nieuwe krachten. Wèl is de redactie uitgebreid met dick nicolaas, 5 alla.

Verder heeft de rector een nieuwe mentor aangesteld: dr. van Loenen. De redactie hoopt dat met deze benoeming ook de belangstelling van andere leraren voor Bolwerk gewekt wordt.

Rest ons nog, alle nieuwelingen op school hartelijk welkom toe te roepen, jullie allen een leuk schooljaar toe te wensen, héél hard om jullie medewerking te vragen, en een punt achter dit stukje te zetten.

redactie
redactie
redactie
redactie
redactie
redactie
redactie
redactie
redactie
redactie

HET APPEL KIMVE BLAGR

Om tien over zes startten we vanaf de Berlagebrug, vol frisse moed. We waren allemaal nog een beetje slaperig, zodat na 10 meter de eerste koffer al begon te glijden. Dat begon dus goed. De koffer werd in de auto gezet en we gingen verder: eerst een stukje langs de grote weg naar Muideren en toen verder naar Naarden, waar we bij "Jan Tabak" een stuk verkeerden reden.

Toen we Naarden uit waren, reden we door een dicht bos over een rul zandpaadje. Plotseling stuitte we op een stinkende kudde koeien die werden voortgedreven op het pad. We konden er onmogelijk langs dus moesten we achter de koeien verder lopen. De dikke vliegen kwamen in onze neus, oren en mond. Gelukkig splitste de weg zich toen en konden de koeien linksaf en wij rechtsaf slaan. Zo kwamen we op een verhard bospaadje waar de takken zo dicht waren, dat ze in je gezicht zwiepten. Toen we dit paadje af waren, reden we opeens weer op het zandpad; net toen we hier over wilden steken hoorden we een dof gestamp. En wat kwam daar aan? Toch geen koeien?? Maar, helaas

Nadat de stoet voorbij was, staken we over en gingen Blaricum tegemoet. Na Blaricum kwamen we op een eenzaam weggetje dwars door het weiland, dat naar de Eemdijk voerde, waar we met het pontje over een sloot gingen naar Eemnes. Vervolgens kwamen we in Bunschoten en daarna in Nijkerk, waar we in een cafeetje een gratis flesje kregen. Allemaal uitgerust, ging de tocht weer verder, nu naar Voorthuizen.

Daar moesten we een drukke verkeersweg oversteken, wat gepaard ging met luide kreten en armgezwaai van de Heer Hoving, die zijn uiterste best deed om alles goed te laten verlopen. Na een half uur waren we veilig aan de overkant en ging het in de richting van de Harskamp. Daar reden we op een weggetje vol gaten en stenen, waarlangs de beroemde paaltjes ook weer eenzijdig waren, zodat Constance er dankbaar gebruik van maakte door er tegenop te keilen en over de kop te slaan. Dit deed de stemming niet dalen, die was nog steeds prima!

Halverwege deze "weg" stopten we, om als het ware de tijd uit te zitten, want de tocht liep zo gesmeerd (geen één leuke band!!), dat we anderhalf uur te vroeg waren.

Eindelijk stapten we weer op en zo kwamen we warm en moe door de schroeiende zon in Uchelen aan, waar een ijsje ons weer opfriste. Het was niet zo ver meer naar Beekbergen. Vroeg in de middag kwamen we op de "Kakelhof" aan.

We installeerden ons en rustten even uit. Maar al gauw was het met die rust gedaan en gingen we trefballen.

In de namiddag kwam de autogroep pas aan. "De Eliten!"

Na het avondeten en de corvee bleven we nog even ij elkaar, maar er dropen er steeds meer af, op zoek naar hun slaapzak. We sliepen als ossen!

*dit was zaterdag +
14 juli!*

15 JULI

Het eerste geluid dat we die zondagochtend hoorden, was het gebonk tegen de ramen door de Heer Verhagen, die in dit soort dingen altijd het grootste plezier heeft. Na veel gewirrewar zaten we met slaperige hoofden in de H. Mis. De eerste ochtend was dus al goed begonnen. Na het ontbijt begonnen we met een grootscheepse speurtocht, uitgezet door de Heer Hoving. De moderator deed het heel leuk: vergezeld van enige Piuspruiten vond hij de vlag en raakte het eerst de heer Hoving aan. Op deze prestatie was hij bijzonder trots. Eén groep bereikte de heer Hoving niet, maar dat was wel te begrijpen, daar die groep uit een stel jongens bestond. Op de terugweg naar het kamp was een groepje onder vakkundige leiding van mijnheer Dijkhuis "zomaar" verdwaald. Maar na bij een huis de weg gevraagd te hebben, kwamen ze weer op de goede weg naar het kamp. 's Middags gingen we na het eten in een zandgroeve zwemmen, waar de ge oefende zwimmers lekker in rondspartelden. Het was er erg leuk. 's Avonds speelden we een partijtje handbal op het voetbalveld vlak achter 't kamp. Daarna zaten we in een kring op de pick-up heen tot het donker was. Terwijl Joke en mhr. Verhagen netjes op ons pasten, waren de heren Dijkhuis en Hoving samen met de moderator en Ineke naar school toe vanwege het eindexamen.

MAANDAG 16

Deze morgen verzamelden we om 10 uur voor de barakken om al zingende een geschikte plaats te zoeken waar we de vlaggeroof zouden spelen. Eerst pikte iedereen elkaars petjes alleen maar af en lieten ze de vlag staan. De tweede keer ging het al wat beter. Na de lunch stapten we met z'n allen op de fiets en reden naar het kristalbad "Berg en Bos", een groot blauw zwembad. Het water zag er zo aantrekkelijk uit, dat in een mum van tijd iedereen in het water poedelde. Allemaal lekker schoon traptten we weer naar het kamp terug, waar de spinazie al op ons wachtte. Na het eten gingen we weer handballen en wandelen met meneer Hoving. Daarna kregen we een verrassing, want terwijl we gezellig zaten te keuvelen, werden er opeens 'n paar kisten met kersen tussen ons in gezet. De reactie was enorm: we schoten als een hoop mieren erop af en het was een ge graai van jewelste. Toen we ons buikje vol gegeten hadden gingen we na 't avondgebed naar bed. Maar . . . nauwelijks was het licht uit, of hoepla! Vier paar benen stonden op de grond. Het theelichtje floepte aan; het keteltje stond erop te pruttelen. Hoe heerlijk was die zwarte koffie. Langzamerhand slopen steeds meer benen bij elkaar en zo zaten we tot diep in de nacht met z'n allen op één bed koffie te slurpen en echt goeie moppen te vertellen. Als er af en toe een nogal "ongewenst persoon" in de buurt kwam, doken we om-laag tot het gevaar geweken was. Zo verliep onze nacht zeer aangenaam.

17-7-'62 (dinsdag weer)

's Ochtends gingen we weer op tien uur op weg en wel naar Apeldoorn, waar we in groepjes twee uur vrij mochten rondscharen. Dat deden we dan ook en allereerst bezochten we de warenhuizen. Toen we honger begonnen te krijgen, kregen we een lokkend kaaswinkeltje in het oog. Wij erop af. We bestelden allemaal een stukje kaas van een ons. Stomverwonderd keek de dikke man achter de toonbank ons aan en zei, dat het niet de gewoonte was om een ons kaas aan een stukje te verkopen, zodat we genoeg moesten nemen met plakjes. We gingen toen op een stoepje zitten, waar we de kaas met een

sappige perzik opaten. Daarna slenterden we weer verder, op zoek naar een limonadentent. Daar die in heel Apeldoorn niet te vinden was, kochten we maar een fles cola bij de groenteboer. In een smal steegje (die zijn daar ook al!) goten we de cola in onze veldflessen. Eén meisje echter had geen veldfles en had dus de fles gewoon in haar "pukkel" gedaan. Terwijl ze een ander even hielp, rolde de pukkel om. Hierop volgde een geweldige explosie en de cola spoot met een krachtige straal uit de pukkel. We dachten dat de dop eraf gesprongen was en we trokken voorzichtig de fles uit de pukkel. Hij bleek echter in gruzelementen te liggen. Voorzichtig haalden we daarna de pukkel leeg. Badpak, badmuts (gevuld met cola), kaas, brood met zure zult en een hemd dat droop en bruin was van de cola. Om ons heen had zich een menigte geschaard, die met open mond toekeek. Tenslotte kieperden we daarna de pukkel om en een sloot cola stroomde door het steegje. Nog slikkend van het lachen liepen we naar het station. Hiervanuit ging het in een vaartje naar het nu al bekende "Berg en Bos". De vorige dag hadden we al ontdekt, dat je er ook kon kanoën, dus het duurde niet lang of iedereen dreef op het water.

De Heer: Verhagen ging samen met Mirjam in een kano. In een andere kano zaten Marjo en Joke. Beide kano's hielden een wedstrijd wie het meest de kanten kon raken. De eerste kano won het. Maar het "kanomeneertje" waarschuwde meer dan eens en dus probeerden we serieus te kanoën, door hardop te schreeuwen: links, rechts, links, rechts. Dit was voor meneer Verhagen steeds het teken dat de eerste kano in aantocht was. Toen we echter een andere kano tegen de kant duwden om hem te laten kantelen, werd het "kanomeneertje" zo woedend, dat hij de eerste kano uit het water sleurde. Dit werkte zó op de lachspieren, dat op verzoek van meneer Verhagen zijn kano moest worden voortgetrokken, hetgeen het "kanomeneertje" nog meer op stang joeg. Bij de aanlegsteiger kreeg hij nog een bittere pil te slikken, toen twee dikke dames die in een kano probeerden te komen, met kano en al omkieperden. Bleek van woede riep hij uit: "Nee, zó'n dag heb ik nog nooit beleefd!" Toen kwamen wij helemaal niet meer bij. Meneer Verhagen holde hard weg terwijl hij riep: "Ik hoor niet bij hun hoor!" De hele verdere dag hadden we nog napret, en meneer Verhagen beloofde ons, dat als we zouden proberen de volgende keer weer een kano te huren (het "kanomeneertje" had gezegd dat hij z'n kano's nooit meer aan zo'n stelletje vandames (vandalen was te moeilijk voor hem) zou uitlenen), dat wij dan van hem geld zouden krijgen. Nou, we verheugden ons er nu al op.

Zo kwam dan weer het einde van een vrolijke kampdag.

18[^] juli 1962 zijnde woensdag.

Om half tien gingen we al op weg naar Arnhem. Na vele heuvels bestegen en afgedaald te hebben, kwamen er bij het Openluchtmuseum aan. Vandaar uit vertrok er een groep naar het gemeentemuseum in Arnhem, om de werken van ZADKINE te bekijken.

De andere groep ging het openluchtmuseum in, met Hans als gids. Hij deed het zo goed, dat hij er een paar dagen later nog schor van was.

In het gemeentemuseum werd eerst een lezing gehouden over Zadkine's werken. Daarna ging ieder zijn eigen gang en werden alle kunstwerken bezichtigd. Hiervoor hadden we tot half twee de tijd, want om twee uur moesten we bij de boot zijn voor een tocht naar de Westerbouwing heen en weer.

Op de boot was een man met een "buikorgeltje" en op de koop toe nog een man met een schotelkje. Beiden waren in uniform gestoken, wat hen bijzonder flatterde. Door vele piustienertjes werd gedacht dat het schotelkje dienst deed als asbakje. Maar helaas, dit was een misrekening. De man vroeg zowaar, of we wel opvoeding genoten hadden. Enfin, we waren al gauw bij de Westerbouwing, waar we 150 treden bestegen en daarna heerlijk konden uitrusten in een kebelbaantje. Hierna kregen we een verfrissende dronk en daalden de 150 treden weer af, terug naar de boot.

Nadat we in Arnhem aan wal waren gegaan, begonnen we de lange fietstocht naar het kamp terug.

Onderweg ham Hans plotseling een duik van zijn fiets door een uitstekende tak, en hij

kwam niet al te zacht op de stenen terecht. Het leed was vlug geleden, want hij werd meteen in de auto gezet en naar de dokter gebracht, die hem verbond. Bij aankomst in het kamp was iedereen zo moe, dat we direct na het eten in bed doken.

Donderdag 1 (invullen) juli ^{wat zaat} zo'n week ^{antje} toch vlug,

Deze dag scheen veelbelovend te worden, want de zon scheen en er was geen wolkje aan de lucht. Vandaag kwam de moderator ons wakker bellen, in plaats van meneer Verhagen, wat gepaard ging met luide kreten van zijn kant, want de menigte was nogal erg hardhorig.

Na het ontbijt ging ons aller Dijkhuisje met gepoetste tandjes en een scheiding in zijn haartjes van ons scheiden. Na een ontroerend afscheid gingen we naar "Berg en Bos" - waar we de hele dag doorbrachten met zwemmen, kanoën en tafeltennis. Het weer sloeg hier helaas al gauw om en een zachte motregen viel op ons neer. Dit belette ons niet om toch te gaan kanoën, met het gevolg dat we drijsnat weer boven kwamen. Meneer Verhagen kwam er ook niet helemaal zonder nat pak af, want twee pijsaantjes waren zo vriendelijk om zijn voeten met badmutsen te besproeien. Hij beloofde hun echter 'n "zoete wraak":::

De terugweg begon om half vier met een leuke band van Ria bij het zwembad. Deze werd op vakkundige wijze door Joost en Igno geplakt met mondelinge bijstand van dhr. Hoving.

Bij een spoorbaanrje moesten we wachten voor een trein. Hiervan maakte Marjan dankbaar gebruik om een leuke band te krijgen, maar Igno bezat nog wat naastenliefde en nam de fiets op sleeptouw.

We begonnen aardig melig te worden, wat in het kamp zijn hoogtepunt bereikte. In de kantine zaten een paar heupwiegende "dames", die we in de maling namen, dat deze niet bepaald konden waarderen, maar door hun toedoen werd de lolpartij buiten voortgezet, toen we de kantine uitmoesten voor het avondeten.

Buiten kwamen de oude jeugdspelletjes en liedjes weer boven, zoals zakdoekje leggen en Joepie-Joepie. Hierbij was vooral meneer Verhagen erg in zijn sas.

Om zes uur werd ons concert onderbroken voor het eten. Dit mocht de pret niet drukken want we gingen jolig door totdat de kantinejuffrouw vroeg of we dat thuis ook deden. Na het eten ging de heer Hoving op de fiets de weg verkennen voor een avondwandeling, want de vlaggeroof ging niet door vanwege het slechte weer. Hij zou om acht uur terug zijn, beloofde hij. Maar om kwart over negen nog steeds geen meneer Hoving. De heer Verhagen kon het niet langer uithouden en stapte in zijn auto. Hij was maar net 10 minuten weg, of de "spoorzoeker" kwam thuis. Na een half uur wachten gingen we dan toch op weg. Het was een fantastische tocht dwars door het bos heen. Tegen elf uur waren we weer terug en werden we onze kooien ingejaagd met twee lekkere koeken.

20 juli, nog even klaas, dan ben je weer fijn bij moeder's pappot!

Na het ontbijt was het plan geweest te gaan softballen, maar het regende, dus ging dit niet door. Daarom maakten we het ons gezellig met kaarten en plaatjes draaien. Om ongeveer kwart over tien kwam de heer Herben aan. De met smart wachtende meisjes stormden op hem af en we brachten hem naar de kantine, waar de anderen zaten. Tot de lunch werd er gekaart en joepie-joepie gespeeld. Hierna begon men druk te oefenen voor de bonte avond.

Een stuk achter de barakken werd versierd met slingers en lampionnetjes. Zo ging alles z'n gang tot het "diner", dat als altijd niet slecht was, maar er was een weinig met water gewerkt.

Na het eten werd de spijs verteerd met het verslepen van stoelen naar de open plek die voor de bonte avond was uitgekozen.

Nadat alles in orde gebracht was, opende meneer Hoving de avond door Jalies op zijn fluitje te laten blazen.

Er werd gedanst en daarna veel geklapt en gelachen, vooral om verschillende kwin-, kwar- en sextetten, zoals dat van Ria, Lieke, Carry, Toos, Gitta en Jalties, die, begeleid door Frans, „Kom nou je bed uit” zongen (op de melodie van Troela):

Refrein: Kom nou je bed uit, ik waarschuw niet meer,
 Kom nou je bed uit, het is de laatste keer,
 Kom nou je bed uit, straks kom je te laat
 en is de mod weer eens kwaad.

's Avonds hebben we reuze lol,
kliederen en knoeien, de tafels zitten vol.
Daarna komt Verhagen met z'n corvee
en iedereen roept van néé.

refrein

Wandelen met Hoving 's avonds kan geen kwaad.
Hij beschermt ons tegen nozems van de straat,
komt er dan een brommer aan,
schudt Hoving heftig nee
en we willen zo dolgraag méé.

refrein

's Avonds op de slaapzaal hebben we reuze pret,
bedden en alles worden onder gezet.
Komt er dan een leraar, geven we een gil
en meteen is alles weer stil

refrein

Is 't zeven uur dan gaat de grote bel
dan komt Verhagen met z'n gekwel.
Hij maakt ons wakker, dat vinden we niet fijn,
we zijn hier toch voor de gijn

refrein

Dit is dan het couplet tot besluit.
Het is jammer, de week is bijna uit.
We zullen dan maar zeggen tot het volgend jaar
dan zijn we weer bij elkáár

refrein.

Hierna dansten we weer een tijdje en meneer Her en trakteerde op beschuit met muisjes vanwege de geboorte van zijn dochtertje:
Toen voerden Marth en Floortje een Hongaarse dans uit op de muziek van Charles Asnavours "Deux Gitares" en Mirjam, Marjo, Ronnie, Joke en Cilly zongen hun potpourri op de melodie van zeer recente liedjes. Zij zongen:

Wij zijn de tieners
Wij zijn piustieners
Wij dragen lange broeken
en hele wijde slobbertruien
Het kan ons niet gedijen
om met de jongens te vrijen
Het is een voorrecht mee te mogen
met ons jaarlijks Pius X schoolkamp.

Het was wel uit liefde
en niet om het geld.
Het bestek namen we mee
maar de borden werden besteld.
En dat gaf ons corvee
Opa wordt tachtig
wij bijna achttien
Hij spoelde de borden
't Was vies om te zien
't Was op de eerste schoolkampnacht
dat ik in mijn slaapzak dacht:
Het was niet uit liefde
Het was om je zoon
Een kopje van hem dat was ons loon
Maar na zeven dagen op de tocht
en zeven in je bed
kunnen de vorken op je graf gezet
en je borden wel verkocht.

Kakel, Kakelhof, souvenir van deze zomer
klinkt als klonten met vla
wie dit kent die gaat dromen
van de molensteen, waar je zit
zo alleen en wacht.
Vader Hoving, Vader Hoving
stop nu niet, stop nu niet
Het gaat nu net zo lekker
het gaat nu net zo lekker
heuvel op, heuvel af,
Moderator, moderator, deed de mis,
deed de mis,
laat zijn brood maar smeren,
laat zijn brood maar smeren
met zure zult, ik lach me een bult.

En al kreeg hij nooit een lintje
van verdienste op zijn bol,
dank zij Verhagen hadden we
zoveel lol, lol, lol.
Hij maakte zijn hoed en trui maar nat
en ging mee in de boot,
maar toen wij er uit moesten
werd hij knal knal rood,
en riep dan:

Herben, Herben, kom nou toch een keer,
ik kan het alleen niet meer,
het gaat nu echt niet meer, ja, ja,
Herben Herben kom nu toch een keer,
als je niet komt dan val ik erbij neer.
Jij ging mijlen van ons heen
en je liet ons zo alleen.
Je ging mijlen van ons heen,
liet je broertje zo alleen ja, ja, ja
broertje, broertje, kom nou toch een keer
ik kan het alleen niet meer,
het gaat nu echt niet meer, ja, ja, ja,
broertje, broertje, kom nou toch een keer,
als je het nou niet doet
dan red ik het niet meer.

Na deze laatste noodkreet kregen we een paar kisten vol kersen, die in een minimum van tijd weer leeg waren. Ondertussen waren de lampions aangestoken en de kaarsjes op de tafels ook, want het was stikdonker geworden.

Nu traden Marijke en Constance voor het voetlicht met zulke ontroerende en hartverscheurende cowboyliedjes, dat een kwartier later nog iedereen zat te snikken. Vervolgens las de moderator een verhaal voor van de sterke Samson en Frankie voerde enkele lachwekkende improvisaties uit, waarna hij ons ook in extase bracht door zijn vertolking van "De wolf en de zeven geitjes".

Het liep onderhand tegen elven en de laatste dans werd aangekondigd, want we moesten de volgende ochtend weer vroeg op voor het vertrek.

Terwijl de meisjes naar de barakken gingen, sjouwden de jongens de stoeltjes weer terug en ruimden alles netjes op. Opschoon we allemaal doodop waren, sliepen we nog lang niet. Het was immers onze laatste nacht ??

dat was dat! en voor straf zonder eten naar bed.

zaterdag was 't einde en wel nog ^{de 21^e} ook.

's Ochtends waren we allemaal vroeg op, want we waren nog lang niet klaar om te vertrekken. Eerst moesten we de barakken grondig uitmesten en de koffers pakken. Hierna versierden we onze fietsen met de slingers die nog over waren van de bonte avond. Ondertussen stroomde de regen met bakken uit de lucht, maar de stemming was uitgelaten: Zo vertrokken we dan, uitgezwaaid door enkele achterblijvers die later met de auto werden opgehaald.

We hadden nog niet lang gereden, of onze slingers begonnen door te lopen in alle kleuren van de regenboog. Na 15 kilometer kwamen we weer op de zanderige keienweg waar we een korte rust hielden. Sommigen wilden al gauw weer verder en gingen vast een eindje lopen, maar ze zakten tot hun enkels in de modder weg. Toen probeerden we toch maar weer te fietsen.

Het stormde en goot dat het een lust was en zo ploeterden en plasten we voort. Dit ging zo door tot Nijkerk, waar we doornat een café binnenvielen. Langzamerhand droogden we wat op en de lunchpakketten smaakten ons best.

Vlak voordat we weggingen zongen we uit volle borst "Janus pak me nog een keer", dat we als kamplied uitverkoren hadden. Toen we opstapten trak een waterig zonnetje door de wolken en al zingend gingen we Eemnes tegemoet. De zon werd sterker maar de wind ook. Heel langzaam traptten we door het weiland naar het pontje van Eemnes. Daarna werd de wind nog harder en sommigen lieten zich trekken door een van de auto's om bij te blijven.

Het was dan ook een ware opluchting, toen we Blaricum bereikten, waar we een flesje dronken en meneer Hoving ieder op een dikke reep trakteerde, daar hij gauw jarig was.

Na een uurtje gingen we weer op weg. Op naar Amsterdam.

Joke en Ineke, die tot Blaricum in de auto gezeten hadden, wisselden met enkele fietsers van plaats. Alle laatste loodjes wegen het zwaarst. Uitgeput maar tevreden bereikten we zo Amsterdam, waar we gezeten op de stoep onze "Janus" voor de laatste keer zongen.

Zo eindigde het Pius X-Schoolkamp 1962, dat nog lang in onze herinneringen zal blijven voortbestaan.

eXPe
ditie
1962
+

HOCKEY SPORT

SARTO MEDEDELINGEN

Nu eind september het hockeyseizoen weer zal gaan beginnen, lijkt het ons momenteel een zeer geschikt ogenblik om alle Pius X-ers er weer op te wijzen, dat ook ons lyceum een hockey-vereniging heeft en dat deze hockeyvereniging je graag als lid in zijn gelederen zal opnemen.

Juist voor de leerlingen van de eerste klas is de leeftijd die zij nu bereikt hebben de ideale om te beginnen met hockey, als zij daarvoor tenminste belangstelling hebben.

De leerlingen die nu op school gekomen zijn wisten waarschijnlijk nog niets van het bestaan van onze vereniging "Sarto", die juist voor Pius X gesticht, maar waarbij natuurlijk ook wel leden zijn van buiten de school. Zoals je echter wel zult begrijpen, streven wij ernaar, toch ook vele Piustieners voor Sarto te interesseren en vooral daar er nu slechts ongeveer 55 van de 100 leden van ons lyceum afkomstig zijn.

Deze verhouding ligt wel een beetje scheef en we zouden dan ook graag zien, dat Sarto voor een groter deel uit leden van Pius X bestond.

Loop je dus met plannen rond om hockey te gaan spelen, vraag dan even inlichtingen bij juffrouw Verberne in lokaal 11; zij zal ze je graag verstrekken en ze zal je ook alles kunnen vertellen voor hocke en over hockey bij Sarto in het bijzonder. Wil je lid worden, dan hartelijk welkom.

Iets over de geschiedenis.

In juli van dit jaar bestond Sarto drie jaar en sinds september 1960 heeft het de beschikking over drie mooie en zeer goede velden en ook speelt Sarto sinds september 1961 mee in de competitie van de KNHB.

Van de vijf elftallen die mee deden, werden er drie kampioen en de beide anderen behaalden redelijke resultaten.

Het komende jaar willen wij aan de competitie deelnemen met acht elftallen en in één van deze elftallen is er zeker ook een plaats voor jou, als je je opgeeft als lid en dan regelmatig de training bezoekt.

Heb je je eenmaal opgegeven als lid, dan kun je er ook verzekerd van zijn, dat je binnen korte tijd opgenomen bent in de gezellige ledenkring en dan zul je zeker blij zijn juist Sarto gekozen te hebben voor je sportieve ontspanning.

Enkele gegevens.

De contributie bedraagt f 25,- voor het hele seizoen, voor junioren. Voor een tweede lid uit één gezin is deze slechts f 20,- en voor het derde f 15,-

Het tenue is rood-grijs en is verkrijgbaar bij Sporthuis Eilers, Corn. Schuytstraat 48.

Een aanmeldingsformulier is verkrijgbaar bij juffrouw Verberne in lokaal 11 of bij het gymnastieklokaal.

De velden liggen aan de Sloterweg, in het dorpje Sloten en de ingang is tegenover nr. 1242, dezelfde oprit als tuinpark V.A.T.

S
A
N
D
M
M
A
N
N

Voor hen die belangstelling hebben voor danslessen, wordt onderstaande circulaire ter kennis gebracht. Deze circulaire betreft de dansschool van SANDMANN, Amstelveenseweg 37, Amsterdam.
De circulaire is aan het Pius X Lyceum toegezonden op verzoek van enige ouders uit het Oudercomité. Het is dus geenszins de bedoeling uit het onderstaande een "plicht" te destilleren.

Aan de Ouders van de leerlingen van de 3e, 4e en 5e klassen
(cursus 1962/1963) van het Pius X Lyceum.

Geachte Ouders,

Vele blijken van tevredenheid mochten wij ontvangen van de schoolleiding en de ouders over het verloop en de resultaten van de danscursus die wij het vorige seizoen voor Pius X leerlingen hebben georganiseerd.

Er is mij verzocht ook dit seizoen weer een danscursus te geven voor de leerlingen van de 3e, 4e en 5e klassen. Deze cursussen worden gehouden:

voor beginners:

op dinsdagmiddag van 16.30 tot 18 uur (om de 14 dagen).
Aanvang dinsdag 9 oktober.

voor halfgevoerden:

op donderdagmiddag van 16.30 tot 18 uur (om de 14 dagen)
Aanvang donderdag 11 oktober.
(aan deze cursus kunnen dus deelnemen alle leerlingen die het vorig seizoen de beginnerscursus hebben gevolgd).

Deze danslessen worden gehouden in onze school, gunstig gelegen aan de Amstelveenseweg 37, hoek Zocherstraat (einde Overtoom).

De cursus bestaat uit 15 lessen.

Het lesgeld bedraagt f 25,-, (alleen geldend voor Pius X leerlingen), als volgt te voldoen: bij inschrijving f 5,-; bij de eerste les f 10,-, en bij de 5e les f 10,-.

De inschrijving voor deze cursussen wordt gehouden op woensdag 26 september en woensdag 3 oktober, 's middags van 15 tot 17 uur in onze school.

Een circulaire en inschrijfformulier zal U een dezer dagen bereiken.

Met beleefde groeten en alle hoogachting,

J. SANDMANN,
r.k. dansleraar.

Amsterdam, september 1962.

SCHOOLDEKAAN

Met ingang van het schooljaar 1962-1962 heb ik op verzoek van de Rector het schooldekaanschap op mij genomen.

Deze functie houdt in het geven van voorlichting en het verstrekken van informaties over een te kiezen beroep of studie.

Het zal mij een genoegen zijn deze zaken te gaan behartigen en ik nodig alle leerlingen die in de loop van de jaren van deze nieuwe en hopelijk effectieve "service" gebruik willen maken uit, mij hun vertrouwen te schenken.

Aan allen, maar vooral aan de zeer schroomvalligen, zij nog medegedeeld, dat hun "beroepsgeheimen" bij mij volkomen veilig zijn en niet aan de openbaarheid zullen worden prijsgegeven!

Aankondigingen die met mijn voorlichtingswerkzaamheden samenhangen zullen worden gedaan op het bord voor eind-examinandi tegenover de kamer van Drs. C.J. Meijer. Binnenkort hoop ik in mijn lokaal (20) zoveel voorlichtingsmateriaal verzameld te hebben, dat op nader te bepalen tijden regelmatig een "oriënteringsuurtje" kan worden georganiseerd.

G. H. M. van Lent.

HET LERARENCORPS

De staf van docenten is per 1 september 1962 uitgebreid tot 44 leden.

Gekomen:	de Heer W. Appelman	-	Duits
	de Heer G. Brakenhoff	-	Natuurkunde
	Mej. M. Dautzenberg	-	Natuurkunde
	Drs. J. de Greeve	-	Klassieke talen
	de Heer W. Hoenderdos	-	Engels
	de Heer J. Konsten	-	Natuurkunde
	de Heer G. Stevens	-	Wiskunde
	Mevr. C. Serlée-Wegener	-	Frans
	de Heer A. Trompetter	-	Handelswetenschappen
	de Heer V. van der Ven	-	Wiskunde
	de Heer N. Wegbrans	-	Nederlands

Vertrokken:

de Heren Boogers, van Loon, de Haan,
Mevrouw Zackx-von Tauchnitz en Mejuffrouw Tonino.

Wat betreft de 2e Conector kan nog gemeld worden, dat de Heer Meijer zijn intrede heeft gedaan in de praktische politiek. Bij de nieuwe wethoudersverkiezingen voor de gemeente Uithoorn is de Heer Meijer gekozen in het College van B. en W., voor de portefeuilles van Onderwijs en Agrarische Zaken. Proficiat.

Biedt deze benoeming nog perspectieven voor het onderwijs in Nederland? De vorige Staatssecretaris, de Heer Stubenrauch, kwam in deze functie via een wethouderschap van onderwijs.

VAKANTIE VOORUITZICHTEN

Herfstvakantie	-	31 oktober, 1, 2 en 3 november
Kerstvakantie	-	22 december, ná de kerstessie tot 7 januari 1963.

EINDEXAMINANDI

Volgens nieuwe voorschriften van de Inspectie voor het V.H. en M.O. zullen de eind-examinandi in het vervolg 3 rapporten ontvangen, en wel:

het eerste per 15 november
het tweede omstreeks 15 februari
het derde kort vóór het schriftelijk eindexamen.

ELKE DAG EEN SCHOON

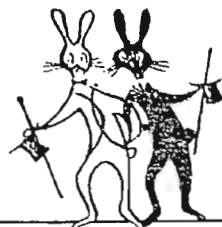
OVERHEMD!

EEN TOP-PRESTATIE IN

„niet-strijken“-popeline

IS HET

CENTRALINE

NO-IRON SHIRT

In wit en Fantasie

f. 16.95 f. 14.95 f. 12.95 f. 10.95

In 3 mouwlengten

verkrijgbaar.

HAZENBERG

KINKERSTRAAT 326-332

NIEUWENDIJK 156a en 207

BILDERDIJKSTRAAT 96

v. LIMB.STIRUMSTRAAT 26

**DE WEG NAAR HET
GOEDE BOEK!..**

Alle goede boeken vindt

U bij ons in voorraad.

Loopt U zo nu en dan eens binnen.

BOEKHANDEL

O B R E C H T

A.J.M. v.d. Waart

Willemsparkweg 74,

Telefoon: 790233,

Amsterdam-Z.

P IUS X
BOEKHANDEL
ANNEX KUNSTHANDEL
SCHOOLBOEKHANDEL
GEVESTIGD SINDS 1924.
WETT. GED.

SNELLE LEVERING
VAN ALLE
STUDIEBOEKEN

UITSLUITEND
HET
GOEDE BOEK

*Het Betere genre
religieuze artikelen*

AMSTERDAM C — RAADHUISSTRAAT 35 — TEL. (020) 24 74 88*
(2 LUNEN)

